

[Skatteministeren]

ind i et tæt samarbejde med de pågældende kuratorer og er dermed parat til at forfølge sagerne lige så langt, det overhovedet er muligt efter de gældende regler.

Jeg synes, det er vigtigt at få understreget – også over for dem, der efterfølgende skal se på den gældende retstilstand – at forslaget ikke er udtryk for, at vi ikke mener, vi har en række situationer, hvor vi allerede har muligheder efter de gældende regler. Jeg tør dog ikke give så håndfaste garantier som hr. Jens Thoft for, at i de allerfleste tilfælde kan vi gøre det; det vil jeg overlade til juristerne. Men ingen tvivl om, at vi i hvert fald forfølger sagerne lige så langt, som vi overhovedet har mulighed for, også over for sælgerne og – hvis det i givet fald skønnes, at det er muligt – over for rådgiverne.

Kun en enkelt bemærkning til den radikale ordfører, der sagde, at det fortrinsvis har været fuldt lovlige dispositioner. Jeg mener, det måske er at tage munden for fuld, og at det har været noget, man har foretaget under dække af, at det var lovlige dispositioner. Jeg skal ikke afgøre, hvor stor en del der kan have været lovlige, men jeg kan i hvert fald sige, at i en række af de sager, hvor man har dækket sig under, at det var lovligt, har vi fundet ud af, at det faktisk overhovedet ikke var lovligt, da vi begyndte at grave i dem. Eksempelvis har det i sager vedrørende de gamle muligheder for afskrivning i leasingarrangementer vist sig, at når vi er kommet om bag regnskabstallene, har de aktiver, som man har påstået at have investeret i og har afskrevet på, rent faktisk ikke eksisteret i virkeligheden.

Derfor har en meget stor del af de ting, vi taler om her, bestemt ikke været lovlige dispositioner – selv om man har foretaget dem under dække af, at de var lovlige – og derfor har de ændringer, vi lavede i forbindelse med skattereformen, også været meget afgørende. Man kan sige det sådan, at selv om noget har været ulovligt tidligere, bliver det jo ikke bedre af, at det måske bliver dobbelt så ulovligt. Men tidligere har man ifølge de gældende regler kunnet foretage noget lovligt, som dækkede over det ulovlige, og derfor er det meget afgørende, at vi nu for det første har fået en aktieavancebeskatning, som betyder, at antallet af likvidationsmodne selskaber er ved at tynde ud. Det er ligeledes meget afgørende, at det heller ikke som tidligere er muligt at bruge leasingregler-

ne til at dække over, at man foretog noget ulovligt, og sådan kan vi fortsætte med en række af de ændringer, der er sket.

Sammenholdt med, at sælgerne og rådgiverne nu også kommer mere kontant og mere direkte ind og hæfter for gælden, tror jeg, at vi i forening med alle de øvrige ting har fået nogle redskaber, som forhåbentlig kan forhindre, at vi igen skal mødes i folketingssalen og diskutere selskabstømning på baggrund af, at det formentlig har kostet et milliardbeløb, som andre skatteydere på en eller anden måde alligevel kommer til at betale til sidst.

Så derfor vil jeg takke for en positiv modtagelse fra samtlige ordførere, og jeg håber, at vi i udvalgsarbejdet – hvis der skulle være ting, der skal justeres i – kan få tingene godt og grundigt behandlet, så vi får sagen ekspederet på god vis og meget gerne i bred enighed, inden Folketinget holder sommerpause.

(Kort bemærkning).

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg vil blot gerne i forlængelse af skatteministerens svar til ordførerne spørge ministeren, om svaret kan forstås sådan, at man må forvente, at der fra myndighedernes side vil blive taget både erstatningsretlige skridt og strafferetlige tiltag over for de personer, der har udført forbrydelserne – altså har tømt selskaberne. Vil man tage erstatnings- og strafferetlige skridt over for de pågældende, uanset om de måtte opholde sig her i landet eller i udlandet?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for uddybningen af de bemyndigelsesbestemmelser, der er lagt op til; men den mindsker nu ikke vores betænkelighed ved at udstyre ministeren med en sådan bemyndigelse. Man kunne godt forestille sig, at det ville være betydelig mere effektivt – i relation til ministerens redegørelse om selskaber, der flytter fra kommune til kommune – at man havde en instruks om, at der omgående skete indberetning til den regionale told- og skattestyrelse. Og flyttede selskabet fra regionen, var opgaven at forfølge sagen til den nye region hurtigst muligt. Jeg tror, det ville være en betydelig mere effektiv måde at gribe situationen an på end at lade den passere mini-